

Natalia Nykiel, Pokoj 5

mam wszystko czego chce
czemu wciąż czuję głód
wracam znów do miejsc
w których czułam mój puls

bez wiedzy i bez prawd
tak patrzyłam w dal
nie było wtedy lepszej dziewczyny niż ja

pawie zachowałam jeszcze swoją twarz
nie spłyną z oczy tusz
zdrowy odcień skroni mam
uśmiechów ile mogę
muszę z siebie dać
bezpiecznie trzymam się
choć trochę chce się chwiać
nie powiem nigdy że
tak bardzo jest mi żal
jak teraz
czy uronię
czy jeszcze jedno strzał
jestem tak daleko
wiem
pokój 5

to mój największy strach
pusty ką, ja i noc
zamknęłam kilka drzwi
a wciąż czekam na głos
łatwo jest mnie znać
a trudno tu wejść
popelniono gdzieś błąd
czy ktoś jeszcze tu jest

pawie zachowałam jeszcze swoją twarz
nie spłyną z oczy tusz
zdrowy odcień skroni mam
uśmiechów ile mogę
muszę z siebie dać
bezpiecznie trzymam się
choć trochę chce się chwiać
nie powiem nigdy że
tak bardzo jest mi żal
jak teraz
czy uronię
czy jeszcze jedno strzał
jestem tak daleko
wiem
pokój 5